

٩٩٥٩١

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه جهت اخذ درجه دکترای دندانپزشکی

عنوان:

بررسی علل تغییر رنگ ترمیمهای کامپوزیت رزین

استاد راهنما:

سرکار خانم دکتر فرشته شفیعی

۱۳۷۷ / ۰۷ / ۲۰

نگارش:

فرشید جهانگیری

مرداد ۱۳۷۷

۹۹۳۹۱

بنام خدا

ارزیابی پایان نامه:

پایان نامه شماره:

تحت عنوان:

بررسی علل تغییر رنگ ترمیمهای کامپوزیت رزین

تهیه شده توسط: فرشید جهانگیری

در تاریخ:

در کمیته بررسی پایان نامه مطرح و با نمره:

درجه:

استاد راهنمای:

استادیار بخش ترمیمی دانشکده دندانپزشکی شیراز

اعضای کمیته محترم بررسی:

-1
-2
-3

تقدیم به پدر و مادر بسیار عزیزم

که تحصیل من با بذل سرمایه عمر آنها میسر گشت و عشق

و محبت آنها همیشه در یاد و خاطرم باقی خواهد ماند.

تقدیم به خواهرانم

آنان که دوستشان دارم و به این عشق و علاقه افتخار می‌کنم.

تقدیم به استاد گرامی:

سرکار خانم دکتر فرشته شفیعی
که مصداق نیکی و حسن اخلاق می باشد و بیشک بدون
راهنماییهای ایشان قادر به اتمام رساندن این پایان نامه
نبودم و سپاس خدای را که توفیق بهره مندی از دانش و
اخلاق نیکوی ایشان را به من اعطاء کرد.
تشکر و سپاس فراوان از اساتید محترم کمیته بررسی
پایان نامه.

و

همچنین تشکرو قدردانی به حضور و تمامی آموزگاران
مربیان، اساتید و همه کسانی که به نحوی از بدو تحصیل
تا کنون مرا یاری نموده اند تا درس علم و اخلاق بیاموزم.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱-۳	مقدمه
۴-۳۸	فصل اول: انواع کامپوزیت خواص آن و علل عدمه شکست ترمیمهای کامپوزیت رزین
۵-۷	۱-۱-۱- تاریخچه
۸-۱۰	۱-۲-۱- تعریف کامپوزیت رزین و اجزای آن
۱۰-۱۱	۱-۳-۱- پلیمریزاسیون
۱۱-۲۰	۱-۴-۱- طبقه بندی کامپوزیتها
۱۲-۱۵	۱-۴-۱- روش پلیمریزاسیون
۱۵-۱۹	۱-۴-۱-۲- اندازه و محتوى فیلر
۱۹-۲۰	۱-۳-۴-۱- روش افرودن فیلر
۲۰-۳۱	۱-۵- خواص فیزیکی و مکانیکی کامپوزیتها
۲۰-۲۳	۱-۵-۱- انقباض پلیمریزاسیون
۲۳-۲۵	۱-۵-۲- ویژگیهای حرارتی
۲۵-۲۶	۱-۵-۳- جذب آب
۲۶-۲۷	۱-۵-۴- انبساط هیگروسکوپیک
۲۷-۲۸	۱-۵-۵- حلالیت
۲۸	۱-۶- چسبندگی
۲۸-۲۹	۱-۷- رادیو اپسیتی

صفحه

عنوان

۳۰-۳۱	۱-۶- خواص مکانیکی کامپوزیتها
۳۱-۳۲	۷-۱- حساسیت بعد از درمان (post operative sensitivity)
۳۲-۳۸	۸-۱- علل شکست ترمیمهای کامپوزیت رزین
۳۲-۳۵	۱-۸-۱- سایش
۳۵-۳۸	۱-۲-۸-۱- نشت لبه‌ای (marginal leakage)
۳۹-۷۳	فصل دوم: بررسی علل تغییر رنگ ترمیمهای کامپوزیت رزین
۴۰-۴۱	۱-۲- علم رنگ
۴۱-۴۲	۲-۲- اختلاط رنگ یا سیستم‌های رنگی
۴۲-۴۴	۳-۲- ابعاد رنگ
۴۴-۴۶	۴-۲- انتخاب رنگ
۴۶-۴۷	۵-۲- علل تغییر رنگ ترمیمهای کامپوزیت رزین
۴۷-۴۹	۱-۵-۲- تغییر رنگ داخلی
۴۹-۵۰	۲-۵-۲- تغییر رنگ کامپوزیت هنگام پلیمریزاسیون
۵۱-۵۲	۳-۵-۲- اثر نور UV روی تغییر رنگ
۵۲-۵۳	۴-۵-۲- تغییر رنگ کامپوزیت رزین متعاقب vital bleaching
۵۳-۵۵	۵-۵-۲- اثر جذب آب و حلالیت روی تغییر رنگ
۵۵-۵۷	۶-۵-۲- اثر گرما در سفت شدن ثانویه (secondary cure) بر روی تغییر رنگ
۵۷-۶۶	۶-۲- تغییر رنگ سطحی
۵۸-۶۰	۱-۶-۲- تأثیر polishing روی تغییر رنگ

عنوان

صفحه

۶۱-۶۲	۲-۶-۲ - تأثیر بهداشت دهان در تغییر رنگ
۶۲-۶۳	۲-۶-۳ - اثر دهانشویه حاوی الکل در تغییر رنگ
۶۴-۶۶	۲-۶-۴ - تأثیر چای و قهوه در تغییر رنگ
۶۶-۷۱	۲-۷-۱ - تغییر رنگ لبه‌ای
۷۰	۲-۷-۲ - اسید اچینگ
۷۱-۷۲	۲-۷-۳ - روش کار اسید اچینگ
۷۲-۷۳	۲-۷-۴ - سیستم باندینگ
۷۴-۷۹	خلاصه و نتیجه گیری
۸۰-۸۶	فهرست منابع

مقدمه

مقدمه

رشته دندانپزشکی ترکیب موزونی از علم و هنر است که ارتباط بسیار غنی و زیبایی در تمامی رشته‌های جزئی آن به چشم می‌خورد و تکامل و پیشرفت این علم را مدیون زحمات بی شائبه پیشگامان آن هستیم، مسئله ترمیم دندان همواره مورد توجه بشر بخصوص دندانپزشکان بوده است. رشته دندانپزشکی ترمیمی که یکی از اساسی‌ترین رشته‌های تخصصی دندانپزشکی می‌باشد در طی سالهای اخیر دستخوش دگرگونیهای فراوان گردیده که اساس این پیشرفت مرهون پیدایش وابداع مواد جدید مدرن و همکاریهای نزدیک رشته‌های مختلف دندانپزشکی توأم تحقیقات و تجارب لابراتواری و کلینیکی می‌باشد.

دندانپزشکی ترمیمی علم و هنر ترمیم دندانهای آسیب دیده و تأمین فانکشن (Function) و زیبایی (Esthetic) این دندانها برای بیمار می‌باشد آنچه که برای ما حائز اهمیت است سلامت و نگهداری مناسب نسوج باقیمانده دندانی می‌باشد.

درمان موفقیت آمیز بیماران مستلزم آگاهی از مراحل مختلف درمان و شناخت خواص مواد مورد استفاده در مراحل درمانی می‌باشد با وجود توسعه مواد، وسایل و تکنیکها موفقیتی حاصل نمی‌شود. مگر آنکه دندانپزشک اطلاع دقیقی از اصول و اساس تکنیکهای مورد نیاز داشته باشد.

بدیهی است عدم آگاهی از هر مرحله درمان منجر به شکست درمان خواهد شد. با توجه به تمام مسائل گفته شد باید توجه داشت که Failure می‌تواند پیامدهای ناخواهای داشته باشد. Failure ممکن است دندانپزشک را وادار به تجدید را برای بیمار و دندانپزشک داشته باشد. درمان و پاسخگویی به مراجع قانونی همچنین از بین رفتن اعتبار وقت و هزینه و رضایت فردی نماید همچنین برای بیمار به معنای صرف وقت و هزینه بیشتر در درمان بعدی و از همه مهمتر تحمل عوارض ناشی از کارهای غلط دندانپزشکی و در نهایت جستجوی دندانپزشک بهتر می‌باشد.

یکی از مشکلاتی که در رابطه ترمیم‌های کامپوزیت رزین مطرح می‌شود و جز علزل اصلی شکست این ترمیم‌ها محسوب می‌شود تغییر رنگ کامپوزیت می‌باشد که در این پایان نامه به بررسی آن می‌پردازیم. شناخت خواص مواد و تکنیک‌های مورد استفاده نه تنها به کیفیت کار و مهارت می‌افزاید بلکه درمان ایده‌آل و حداقل مشکلات را برای بیمار به ارمنان می‌آورد و سبب جلب رضایت بیمار می‌شود. چرا که هدف رضایت پرورده‌گار است که آفریننده تمامی استعدادها زیبایها و توانایی‌ها است و رضایت و شادی آفریده‌هایش خود جزئی از عشق به اوست.

فصل اول

أنواع كامپوزيت خواص آن و علل عدمه شکست

ترميمهای کامپوزیت رزین

تاریخچه

از ابتدای تاریخ دندانپزشکی تطابق رنگ مواد ترمیمی با دندان مورد نظر بوده است.^{۲۹۱}

از نظر تاریخچه ارائه مواد همنگ، ابتدا سیمان سیلیکات، سپس رزینهای آکریلیک،

بعد کامپوزیت رزینها و سیلینها (Sealant) و سرانجام سیمانهای گلس آینومر عرضه

گردید.^{۳۰۱}

سیلکاتها در ابتدای پیدایش در سال ۱۸۷۱ سیمان (Cement) نامیده می‌شدند. و این

علیرغم استفاده مداوم آنها بعنوان مواد زیبایی برای ترمیم‌ها دندانهای قدامی بود.^۱

سیمان سیلیکات فوراً رواج نیافت و تنها پس از معرفی محصولات بهبود یافته ساخت

آلمان در سال ۱۹۰۴ بود که کاربرد رایج آن آغاز گشت.^۲

مزیت اصلی سیمانهای سیلیکات بعنوان ترمیم‌های زیبایی قدامی، آزاد نمودن تدریجی

و مداوم فلورایر است که موجب اثر و کیفیت ضد پوسیدگی زایی آن می‌باشد.

(Anti cario- genic feature)

اما به دلیل حلالیت بالای سیمانهای سیلیکات در مایعات دهانی، فقدان ترانسلوسنی و

عدم وجود خصوصیات میکانیکی مناسب و کافی و عدم سازگاری بیولوژی به دلیل PH

بالای آن، شکست در سیلیکاتها خیلی زود و بسهولت بوقوع می‌پیوندد.^۱

اگرچه سیمان سیلیکات امروزه بعنوان یک پرکردگی بندرت استفاده می‌شود، افراد

باتجربه ممکن است هنوز از پرکردگی‌های سیلیکات بویژه در بیماران مسن‌تر استفاده کنند.^۳

رزینهای آکریلی Self cure جهت ترمیم دندانهای قدامی در دهه ۱۹۳۰ در آلمان

گسترش یافت ولی بعلت جنگ جهانی دوم تا اواخر ۱۹۴۰ به بازار راه یافت.^۳

أنواع أوليه آن به علت ضعف ذاتي همچون سيسنتم فعال كننده ضعيف،

Polymerization shrinkage بالا، ضريب انبساط حرارتى بالا وعدم مقاومت در برابر

سایش مایوس کننده بود. این ضعفهای می‌توانستند سبب سُشت لبه‌ای آسیب پالپ، عود پوسیدگی، تغییر رنگ و سایش شدید شوند. بهبود در مواد و روشهای شدت یا وقوع اغلب این مشکلات را کاهش داده و امرزوه پرکردگیهای رزین آکریلی به ندرت استفاده می‌شود اما مانند سیمان سیلیکات ممکن است در بیماران مسن‌تر دیده می‌شود.^۳

برای بهبود خواص فیزیکی رزینهای آکریلی بدون فیلر، مؤسسه ملی تکنولوژی استاندارد یک ماده پرکردگی که با اجزا سیلیسی تقویت شده بود را توسعه داد. (Polymeric dental restorative material reinforced. silica particle)

ابداع این ماده در سال ۱۹۶۲ توسط Dr. Ra. Bowen عضو انجمن استاندارد بین‌المللی صورت گرفت که کامپوزیت رزین نامیده شد.^۴

از سال ۱۹۷۰ کامپوزیتها در دندانپزشکی ترمیمی مورد استفاده قرار گرفته‌اند و به لحاظ امتیازات و مزایای که بر سایر مواد همنگ داشتند مورد استقبال دندانپزشکان قرار گرفت. کامپوزیتها مشهورترین مواد همنگ دندان می‌باشد که تا حد زیادی جایگزین سیمان‌های سیلیکات و رزینهای آکریلی شده‌اند که در مورد خواص و اهمیت آن و انواع آن در فصل اول بطور مفصل توضیح داده خواهد شد.

مواد پرکردگی گلاس اینومر ابتدا بوسیله Wlison و Kent در سال ۱۹۷۲ توسعه یافت این ماده از نوع سیستم پودر و مایع است. گلاس اینومر همان خصوصیات مناسب سیمان سیلیکات که شامل آزاد کردن فلوراید در اطراف ساختمان دندان و اثر ضد پوسیدگی را داراست و نیز ضریب انبساط حرارتی آن نزدیک به ساختمان دندان می‌باشد.

بر خلاف سیمان سیلیکات که مایع آن اسید فسفوکلریک است گلاس اینومر حاوی اسیدهای پلی آکریلیک می‌باشد که این ترکیب باعث حلایت کمتر گلاس اینومر می‌شود.^۵

گلاس اینومر بعلت خواص ضد پوسیدگی و چسبیدن به عاج یک ماده فوق العاده برای ترمیم پوسیدگی‌های سطح ریشه می‌باشد.

همچنین گلاس اینومر اغلب برای ترمیمهای class III کوچک بیمارانی که فعالیت پوسیدگی بالا دارند توصیه می‌شوند. علت مقاومت سایشی پایین و استحکام پایین آن در مقایسه با کامپوزیت و آمالگام این ماده برای پرکردگی‌های سطح اکلوزال (Occlusal) دندانهای خلفی توصیه نمی‌شود.^۳

تعريف کامپوزیت رزین و اجزا آن

کامپوزیت یک ماده مرکب فیزیکی است. اغلب یک ماده به تنهای نمی‌تواند خواص مورد نیاز برای ترمیمهای دندانپزشکی را داشته باشد. بهمین منظور برای بهبود خواص در کامپوزیت ترکیبی از چند ماده بکار برده شده است.^(۱)

کامپوزیت از سه جز تشکیل شده است که غیر قابل حل در یکدیگرند:

۱- فاز آلی: ماتریکس پلیمریک می‌باشد که فاز پیوسته را تشکیل می‌دهد

۲- فاز معدنی: از ذرات سرامیک است و در فاز آلی بصورت ذرات فیلر انتشار دارد و در

واقع فاز پراکنده می‌باشد.

۳- لایه حدواسط که باعث اتصال بین دو فاز غیر مشابه فیلر و رزین می‌شود.^(۲)

فاز آلی:

عمدترین بخش فاز آلی مایعی است که در طول سخت شدن خود زمینه پلیمریک را ایجاد می‌کند ماتریکس پلیمرارگا. نیک در بیشتر سیستم‌های رزینی می‌تواند آروماتیک یا یورتان دی‌متاکریلات (Urethan dimethacrylate) باشد.

فاز آلی دارای دو ترکیب می‌باشد:

الف) Bis GMA: که یک الیگومر با دو قسمت عمل کننده (difunctional) می‌باشد

که از یک مولکول Bisphenol A و دو مولکول Glycidyle methacrylate تشکیل

شده است. (fig1-1)

ب) Bis GMA :TEGDMA مایعی بسیار غلیظ و چسبنده است بهمین جهت با

افزودن رقیق کننده متاکریلات که منومری با وزن مولکولی کم به نام TEGDMA قوام

کلینیکی قابل کاربرد حاصل می‌شود.^(۳)

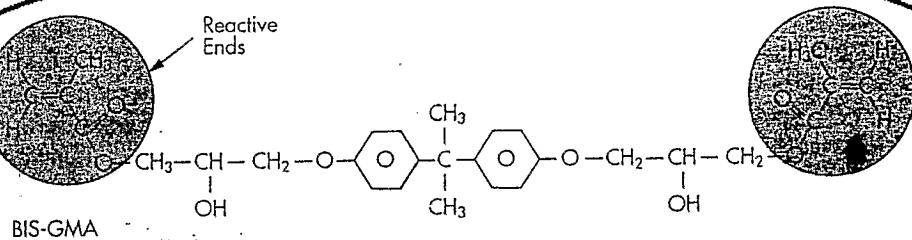

Fig. 1-1 Chemical formulas of difunctional monomers commonly used in dental composites. A, BIS-GMA monomer.

فاز معدنی:

ذرات این فاز انتشار یافته در فاز آلی پراکنده شده‌اند.

این بخش غیر آلی به میزان قابل ملاحظه‌ای خواص فیزیکی کامپوزیت را در مقایسه با مواد همنگ دندان قبلی از طریق افزایش استحکام ماده ترمیمی و کاهش ضریب انبساط حرارتی بهبود بخشیده است (فیلرها موادی هستند که با دیگر یونها اصلاح می‌شوند و باعث استحکام کامپوزیت می‌شوند).

افزودن فیلر برای تأمین اهداف زیر است:

- ۱) افزایش سختی و مقاومت کامپوزیت به سایش.
- ۲) هماهنگ کردن رنگ و شفافیت (Translucency) کامپوزیت رزین با مینای دندان.
- ۳) کاهش ضریب انبساط حرارتی.
- ۴) کاهش انقباض ناشی از پلیمریزاسیون.
- ۵) افزایش ضریب الاستیستی (Modulus elastisity).
- ۶) ثابتیت رنگ و کاهش جذب آب.^(۱)

ذرات فیلر بدو دسته تقسیم می‌شوند:

یک دسته نمای رادیولوست در رادیولوژی ایجاد می‌کنند که شامل کوارتز، لیتیوم، آلومینیوم سیلیکات گلاس، برو سیلیکات گلاس، و کلوئیدال سلیکا. دسته دوامای رادیوپاک را در رادیولوژی ایجاد می‌کنند که حاوی عناصری با عدد اتمی بالا هستند مثل باریوم گلاس، زیر کونیوم گلاس، استرانسیوم گلاس.

ذرات فیلر سیلیکات باعث تقویت کامپوزیت رزین شده و با انتقال انعکاس و پخش نور شفافیت (Translucency) مشابه مینا را برای کامپوزیت ایجاد می کند.^{۲۹}

لایه حد واسط:

جهت داشتن خواص مکانیکی مناسب در کامپوزیت باید یک اتصال قوی بین ماتریکس رزینی آلی و فیلر غیر آلی وجود داشته باشد که این نقش را لایه حد واسط بر عهده دارد و اتصال از طریق پوشش اجزا فیلر با یک coupling agent Silan بدست می آید.^۱

در واقع پوشش ذرات فیلر با ماده واکنش دهنده سیلان (Reactive sialan coating) اتصال بین دو فاز نامشابه را افزایش می دهد و خواص فیزیکی ماده سخت شده را بهبود می بخشد.^۳

پلیمر یزاسیون

سخت شدن کامپوزیت شبیه رزینهای آکریلی است و بر اساس پلیمر یزاسیون سخت می شود که در فاز آلی صورت می گیرد. فاز آلی از اختلاط مواد پلیمریک که توانایی ایجاد واکنش شیمیایی را دارند تشکیل شده و پس از واکنش فازی پیوسته و کشسان (Ductile) ایجاد می کند که ذرات پراکنده سرامیک را به یکدیگر متصل می کنند. رزین نرم مانند یک محیط واسط برای انتقال استرس بین ذرات فیلر عمل می کند.^۳

واکنش سخت شدن کامپوزیت، پلیمر یزاسیون افزایشی بارادیکال آزاد است که می تواند با روش شیمیایی و با بنزوئیل پراکساید شروع (که با درصد وزنی معینی به رزین اضافه می شود) و یک آمین سه ظرفیتی که دارای وزن مولکولی بالا می باشد و بعنوان تسریع کننده عمل می کند که از نظر شیمیایی N-N-Dimethyle-toludine می باشد که این

آمین به رزین اضافه می‌شود و رادیکالهای آزاد برای واکنش پلیمریزاسیون از ترکیب بنزوئیل پراکسید و آمین سه ظرفیتی حاصل می‌شود.

بر همین اساس همواره کامپوزیتها را بصورت دو قسمت مجزا ساخته می‌شود تا شروع کننده و تسريع کننده را از هم جدا نگهدارند و موقع مخلوط کردن دو قسمت پلیمریزاسیون شروع می‌شود.

این واکنش همچنین ممکن است بوسیله یک پرتو نور مرئی آبی با طول موج ۴۹۰-۴۶۰ نانومتر در حضور جاذبه‌های حساس به نور (Light sensitive absorbe) مثل کامفورکتیون که یک دای کیتون است و یک تسريع کننده مثل آمین خطی یا Aliphatic amine صورت می‌پذیرد.

که پلیمریزه می‌شود بدلیل وجود باندهای دو گانه و دی فانکشنال (Cross Linked) کربن-کربن دارای ارتباطات عرضی (Difunctional) می‌باشند.^{۱۰۳ و ۱۰۴} درجه پلیمریزاسیون در کامپوزیتها فعال شونده شیمیایی (Chemical initiated composite) بر اساس آنکه توده‌ی الایه ممانعت شونده با هوا (Air inhibited layer) رخ دهد متفاوت است.

درجه پلیمریزاسیون در کامپوزیتها فعال شونده با نور بر اساس فاصله ماده از نور و نیز طول مدت قرار گرفته در معرض نور (Exposure) متفاوت می‌باشد درصد باندهای دو گانه که وارد واکنش می‌شوند از ۳۵ تا ۸۵٪ متفاوت می‌باشد.^۱

طبقه بندی کامپوزیتها

چندین روش برای طبقه بندی کامپوزیتها وجود دارد که عبارتند از:

(۱) روش پلیمریزاسیون

(۲) اندازه و محتوى فیلرها

(۳) روش افزودن فیلرها

روش پلیمریزاسیون

بر اساس روش پلیمریزاسیون کامپوزیتها به دو دسته تقسیم می‌شود.

الف) chemicall activated resin یا Self cure

ب) که به دو دسته است:

Visuall light cure(۲)   Uv light cure (۱)

:self cure

رزینهای کامپوزیتی که بطريق شیمیایی فعال می‌شود دو خمیری (Paste) عرضه می‌گردد در یک خمیر شامل بنزوئیل پروکساید بعنوان شروع کننده و خمیر دیگر حاوی یک ماده آمینی در نقش تسريع کننده واکنش می‌باشد.^{۳۹۱}

هنگام پر کردن حفره دندان مقدار یکسانی از دو خمیر را روی صفحه مخصوص قرار می‌دهند و به مدت ۳۰ سیکل سرعت داخل حفره قرار داده شود زیرا با شروع واکنش پلیمریزاسیون خاصیت پلاستیسته (شکل پذیری کامپوزیت) آن بتدريج از بين می‌رود و در اين صورت ايجاد تطابق بين ماده پرکردنی و دیواره‌های حفره غير ممکن می‌گردد. از آنجایی که واکنش پلیمریزاسیون رزین توسط هوا مهار می‌شود هنگام مخلوط کردن و بكار بردن و درون حفره باید از ورود هوا جلوگیر کرد تا در سخت شدن آن مشکلی ايجاد شود.

البته برای جلوگیری از تماس هوا با سطح کامپوزیت کاربرد نوار ماتریکس الزامی می‌باشد. و اگر از نوار ماتریکس استفاده نکنیم بعلت عدم ايزلاسيون مناسب در سطح کامپوزیت، که به دليل تماس با هوا صورت می‌گرفته لایه نازک نرمی در سطح خواهیم داشت.^۱